

στάσεως περὶ τῆς καταργήσεως τῶν παρχνόμενων πράξεων
ἡς λεγομένης Ε' Συνελεύσεως.

Εἶχεν ἤδη διαλυθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ Συνεδρίασις,
καὶ οἱ Πληρεξούσιοι ἤρχισαν νὰ ἐξέρχωνται, ὅποτε ἐν ἀπύ-
κνισμα στρατιωτῶν λειποτακτησάντων διὰ ῥαδιουργίας
ἐπὶ τὸν Ἀρχηγὸν Νικίλχον Κριεζιώτην, εὐρισκομένων δὲ
ἐπὶ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀξιωματικῶν Θ. Καζάνη, Γ. Κοντούλη,
Κάντζου καὶ λοιπῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ πρὸ ἡμερῶν
ἑνῶν εἰς Ἀριαν, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ Ναυπλίου, κατα-
κηνωμένων, περιέζωσεν ἐξαίφνης τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Συ-
νελεύσεως· μετὰ πυροβολὰ καὶ ξιφὴ εἰς χεῖρας καὶ μετὰ ἀλα-
γμὴν πολὺν ἐπέπεσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν Πληρεξουσίων,
σκορπίζον τὸν πανικὸν τρόμον εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους
τοὺς περιῤῥισταμένους ἀκροατάς. Ποτὲ φρικωδέστερον συμ-
βῆκεν δὲν εἶδεν Ἕλληνας ὄμμα! ποτὲ τραγικώτερον θέαμα δὲν
ἐτραυμάτισεν Ἕλληνας καρδίαν! ποτὲ ἀνοσιουργωτέρα πρᾶ-
ξις δὲν κατήσχυνε τῆς Ἑλλάδος τὸ πρόσωπον! ὡς κτήνη
ἀτιθάσσευτα, ὡς τίγρεις μαϊνόμεναι οἱ στρατιῶται οὗτοι,
ἔχοντες, φεῦ! συμπράκτορας εἰς τὸ τὸλμημά των καὶ ἱκανοὺς
ἐκ τῆς ἰδίας φρουρᾶς τῆς Συνελεύσεως, ὤρμησαν κατὰ τῶν
Πληρεξουσίων, καὶ διασκορπίσαντες αὐτοὺς, τοὺς μὲν ἠπεί-
λησαν νὰ φονεύσουν, ἀλλ' ἐμποδίσθησαν, τοὺς δὲ ἠρκέστη-
σαν μόνον νὰ διαρπάσουν, καὶ ἄλλους, ἐν οἷς καὶ τὸν Πρόε-
δρον αὐτὸν τῆς Συνελεύσεως, ἀπήγαγον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀρι-
αν σκηνώματά των, καὶ κατεκράτησαν ἱκανὰς ἡμέρας.

Οἱ στρατιῶται, καὶ στρατιῶται μιγάδες, μηδεμίαν τάξιν γνω-
ρίζοντες, εἶναι μηχαναὶ ἀπλαῖ, ὄργανα ὑλικὰ, οὐδὲ κοινοῦνται
εἰμὴ ἀλλαχόθεν· εἰς τοὺς κινούντας λοιπὸν καὶ ὄχι εἰς τοὺς κινου-
μένους πρὸς ἐγκληματικὰς πράξεις ἀνήκει ἡ μεγαλητέρα ποινή.
Πρὸ ἡμερῶν οἱ εἰρημένοι στρατιῶται ἐζήτουν τοὺς ἀπληρώ-
τους μισθοὺς των παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τοὺς ὑπεσχέ-
θη τὴν ἐξόφλησίν των ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας· τελευταία
τῆς προθεσμίας ἦτον ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν συνέβη ἡ φρι-
κώδης σκηνή. Ἐπιτροπὴ τις τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, καθ' ὃν
χρόνον οἱ Πληρεξούσιοι συνεδριάζοντες ἀπεφάσιζον τὴν
βελτίωσιν τῶν καθεστώτων, ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν καθέδραν
διὰ νὰ παρλάβῃ τὰ χρήματα, ἀντὶ χρημάτων ἔλαβε,
κατὰ τὸ λέγειν τῆς ἰδίας, τὴν ἀπάντησιν παρὰ τινων μελῶν
τῆς Κυβερνήσεως ὅτι μὴ ἔχοντα βεβαίαν τὴν εἰς τὴν διοι-
κητικὴν θέσιν ὑπαρξίν των, οὐδ' ἐχρεώστων πλέον νὰ φυλά-
ξουν τὴν πρὸς αὐτοὺς δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, καὶ ὅτι ἔπρεπεν
οὗτοι νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, δημιουργὸν νέας
Κυβερνήσεως, διὰ νὰ λάβωσιν ἐκεῖθεν τὰ χρήματά των.

Τοιαύτη ἀπάντησις, καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἔγινε μετὰ δό-
λιον καὶ διεγερτικὸν σκοπὸν, ἱκανὴ ἦτο νὰ παροξύνῃ καὶ νὰ
φέρῃ εἰς ἀπελπισίας κινήματα στρατιώτας ἐκ μόνων τῶν
μισθῶν των προσμένοντες νὰ περιθάλψωσι τὴν ἄκραν γύ-
μνωσιν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν των.

Πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ διδόμενα μολοντοῦτο, τὰ ὅποια ὁ
καιρὸς θέλει διευκρινήσῃ, μαρτυροῦν ὅτι τὸ γεγονός ἦτο
προμελετημένη καταχθόνιος σκευωρία, σκοπὸν κύριον ἔχου-
σα τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως, προσβάλλουσης ὡς ἀκάν-
θους τὰ ὄμματα τῶν μισοκάλων, τῶν καταδιωκτῶν τῆς
ἐλευθερίας καλῶς ἐννοουμένης καὶ τῆς εὐνομίας, καὶ τῶν
χαϊρόντων εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ ἀναρχίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! ἴδετε ἐκ τῆς προηγηθείσης ἀφελοῦς διηγήσεως
μὲ ποίαν εἰλικρίνειαν, μὲ ποίαν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πα-
τρίδος ἀφοσίωσιν, καὶ μὲ πόσῃν εὐσυνειδησίαν περὶ τὴν τή-

ρησιν τῶν ἱερῶν χρεῶν των ἐφίρθησαν οἱ Πληρεξούσιοι ἐν-
τιπρόσωποι ὑμῶν! ἴδετε ὅποιος ἡ πατριωτικὸς φρονῆτα
πλειοψηφία εὗρεν ἀντιστασεῖς ἐκ μέρους μιᾶς ἰδιορρυθμίας
καὶ εἰς τὸν ὑπερισχύοντα ὀρθὸν λόγον ἀκάμπτου μειοψηφίας!
ἴδετε τελοσπάντων ὅποιος σκευωρίας μετεχειρίσθησαν, καὶ
ὅποιος ἐνέδρας ἔστησαν οἱ ἐκκντὶοι εἰς ἀνατροπὴν τῶν ἐθνωφε-
λῶν καὶ σωτηρίων σκοπῶν τῆς Συνελεύσεως! μαοτυρικὴν
ὑπομονὴν ἔδειξαν εἰς ὅσα ἀπῆντησαν δεινὰ οἱ Πληρεξούσιοι,
καὶ νομίζουσιν ὅτι ἐδικαίωσαν διὰ τῶν πράξεων των ἀπο-
χρώντως τὴν ὅποιαν τοὺς ἐχαρίσατε ἐμπιστοσύνην σας.

Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ ἀναγκάζονται διὰ λόγους ἰσχυροὺς
νὰ ἀναβάλλουν πρὸς καιρὸν τὰς ἐργασίας των, ἀφοῦ ἔλαβον
μέχρι τοῦδε ὅσα ἐδυνήθησαν μέτρα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμ-
φερόντων, δὲν εἰμποροῦν καὶ νὰ μὴν διαμαρτυρηθῶσιν
ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ περρωτισμένου κόσμου κατὰ τῶν αἰτίων τῶν συμ-
φορῶν καὶ τῶν δυστυχημάτων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορία,
ἡ ἀμερόληπτος ἱστορία, ἀποκαλύπτουσα τῶν τοιούτων τὰ
ὀνόματα, θέλει ἐξελέγξει καὶ τὰς πράξεις των, προϊόντος τοῦ
χρόνου, πλέον παρ' ὅ,τι ἤδη συγχωρεῖται· ἴσως δὲ καὶ οἱ
νόμοι λαμβάνοντες τὴν οἰκείαν ἐαυτῶν ἰσχὺν μίαν ἡμέραν
θέλουν ἐκδικηθῇ πρεπόντως τὰς ἤδη ἀτιμωρήτους κακουργίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Αὐγούστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Νοταρᾶς, Π. Μαυρομιχάλης, Α. Φωτίλας,
Α. Μελετόπουλος, Ι. Χ. Πέτρου, Γ. Α. Κριεζῆς, Γ. Δοκός, Γ.
Κανισκάς, Γ. Πλέσσος, Α. Κριεζῆς, Α. Π. Μαυρομιχάλης,
Α. Ι. Κρεσενίτης, Σπ. Σπηλιωτόπουλος, Π. Τρουπάκης, Σ. Πι-
κουλάκης, Α. Γ. Γρηγοράκης, Στ. Χρηστίας, Μ. Καλαγκᾶς,
Π. Καλογεράς Λογοθέτου, Α. Χ. Αναγνώστου, Α. Δραγονά-
κος, Α. Πολυζωίδης, Ε.μ. Ἀντωνιάδης, Α. Μανσόλας, Α. Κυ-
ριακίδης, Α. Α. Χατζίσκος, Γ. Πλατανιώτης, Ι. Βλάχος, Α.
Σ'ωρτζάκης, Σ. Ἀντωνιάδης, Α. Μικρελλος, Α. Μπιρμπίλης,
Θ. Χ. Χρήστου, Σ. Θεαγένης, Σ. Στάϊκος, Α. Οἰκονομίδης,
Ν. Παπαλεξίου, Γ. Τσουδερός, Γ. Πετρόπουλος, Σ. Πάγκα-
λος, Α. Πηνᾶς, Ν. Λογοθέτου, Σ. Ἀστέρης, Α. Παπαθανασίου,
Ν. Δηλιγιάννης, Α. Δεσύλλας, Α. Γουζούαση, Γ. Χρυσίδης,
Κ. Ζέρβας, Α. Λογοθετόπουλος, Α. Τσικνόπουλος, Α. Κυ-
βελος, Η. Πατσουλάκης, Ι. Γκούστης, Π. Γερακράκης, Κ.
Δηλιγιάννης, Ν. Οἰκονομόπουλος, Η. Ἐγκολφόπουλος, Μ.
Σκούρδης, Α. Εὐσταθείου, Π. Φαρμακόπουλος, Ι. Πάπαδόπουλος,
Ἀναγν. Ν. Μόστρας.

Ἀρ. 4,593.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι κατὰ τὴν 24 Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξεδό-
θη πρόσκλησις πρὸς τὸ τελωνεῖον Μεσολογγίου, διὰ νὰ
πληρώσῃ πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Σκληρὸν Φοίνικας
τριακοσίους ἔξ καὶ Λεπτὰ ἐξήκοντα ἐπτὰ Ἀρ. 306: 67,
καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ἀναφέρει ὅτι ἡ πρόσκλησις
αὕτη παρέπεσεν, ἐκν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημο-
σιευθῇ ἡ προῦσα διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφημερίδος, δὲν παρον-
σιασθῇ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας
Γραμματεῖαν, θέλει εἰσθαι ἄκυρον, τὰ δὲ ὀρεϊλόμενα πρὸς
τὸν Κύριον Σκληρὸν θέλουν πληρωθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Αὐγούστου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS

Αρ. 3 Σεπτεμβρίου 1832.

Ετος Α.

ΣΑΒΒΑΤΩΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετήσια, Φοίνικας 36.

Εξομνησία. . . 18.

Τριμηνία. . . 9.

Αι συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μὲν τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Προκηρύχθη παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως νὰ δημοσιεύσωμεν
τὴν ἐξῆς διακηρυξίν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ἐκ-
τιμώντες τὸ μέγεθος τῶν ὁποίων ἐνεπιστεύθησαν ἱερῶν χρεῶν,
ὡς ἀνεχόμενοι τὸ νὰ προσαφθῇ ἀδίκως ὁ παρχμικρὸς μῶμος
εἰς τὸν αντιπροσωπικὸν των χαρακτήρα, ἀναγκάζονται ἐν μέτρῳ
δεινῶν περιστάσεων, καὶ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἀναβολῆς τῶν
ἐργασιῶν των, νὰ ἀναφερθῶσι πρὸς τοὺς ἐντολεῖς των, νὰ
τοὺς ἐκθέσωσι πιστὴν τὴν εἰκόνα τῶν ἀπὸ τῆς συγκάλεισεως
τῆς ἐθνικῆς συνόδου διατρεζάντων, καὶ κατέναντι αὐτῶν,
ἰσχυρῶς καὶ ὅλου τοῦ φωτισμένου κόσμου, νὰ δικαιοῦσιν μὲν
ἐαυτῶν τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις, νὰ ὑποδείξωσι δὲ
τὰς πηγὰς τῶν σκευωριῶν, αἱ ὁποῖαι πενταμηνίαν ἤδη ὀλό-
κληρον βασανίζουσαι ἀνίλεως τὴν Ἑλλάδα ἐφύλασαν καὶ εἰς
τῆς τόλμης τὴν ἀκρότητα διὰ τοῦ κατὰ τὴν 10 τοῦ τρέ-
χοντος εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν τῆς Συνελεύσεως περίβολον τολμη-
θέντος ἀνελπίστου καὶ φρικώδους ἀνοσιουργήματος. Ἡ ἐξο-
μολόγησις τῆς ἀληθείας χρεωτομένη εἰς τὴν ζωσάν, εἶναι
ὄχι ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα νὰ παραπεμφθῇ καὶ εἰς τὰς ἐπερ-
χόμενας γενεάς.

Ἡ 25 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἀπεφάσισεν ἐπὶ τοῦ Κο-
ρινθιακοῦ Ἰσθμοῦ τὴν τύχην τῶν συνταγματικῶν ὅπλων, καὶ
ἡ 29 τοῦ αὐτοῦ ἡνοῖξε τὰς πύλας τοῦ Ναυπλίου εἰς τοὺς
ἐχθρούς. Τὸν παρὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς βίας ἀφεθέντα κενὸν τόπον,
μετὰ τινὰς σιγμικίας προσωπικῶν ἀλλαγῶν δοκιμὰς, κατέ-
λαβεν ἑπταμελὲς τις Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, σύγκραμα ἑτερο-
εἰδῶν καὶ ἐχθρικῶν στοιχείων, σύγκραμα ὅπως ἀναγκαῖον
κατὰ συνέπειαν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 7 Μαρτίου.

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς νέας ἀρχῆς, ἡ μᾶλλον τοῦ ἐνὸς
συγκεντρωμένου κόμματος αὐτῆς, κληρονόμου τοῦ αὐθαριέτου
Κιποδιστριακοῦ συστήματος, ἐστήσανον τρανῶς τὸν σκοπὸν,
πρὸς τὸν ὁποῖον κυρίως ἐβιάζετο συστηματικὴ ἀντίστασις εἰς
πᾶν σωτήριον καὶ ἐξασφαλιστικὸν τῆς μελλούσης ἡσυχίας
τοῦ Κράτους μέτρον· ἀντίστασις εἰς τὴν ἀνάλογον καθ' ὅλας
τὰς ἐπαρχίας διανομὴν τῶν στρατευμάτων· ἀντίστασις εἰς
τὴν ἐπωφελεστέραν διαθεσὴν τῶν δημοτίων προσόδων· ἀντί-
στασις εἰς τὸν ἐγκαιρον καὶ κατάλληλον μετὰ τὰς περιστάσεις
καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων ἀρ-
χῶν. Ὅλα ταῦτα καὶ πάμπολλα ἄλλα ἐκ προθέσεως γινόμενα
δὲν εἰσπύρουσαν παρὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προσανάμματα
μᾶς μελετημένης ἐμφυλίου πυρκαϊᾶς.

Μόνη ἡ πρὸς τὴν συγκάλεισιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
ἀντίστασις δὲν ὑπερίσχυσε· σφοδρὰ ἦτον ἐκφρασμένη ἡ
ὑπὲρ ταύτης γνώμη τοῦ κοινοῦ· σοβαροὶ λόγοι καὶ ἀνυπέρ-
βλητοι γρεῖαι τὴν ἀπαιτοῦσαν Συνέλευσιν ὅλος ὁ προσηγηθεὶς
ἔργον ἔφερεν ὡς σύνθημα· χάριν αὐτῆς ἐγείναν τόσαι θυσιαι,
ἀποχύθησαν τόσοι ταφοί!

Ἐπροκηρύχθη ἡ συγκάλεισις ἐπιτήμως· προσωρινὸς τῆς
συνάθροισεως τῶν Πληρεξουσίων τόπος διωρίσθη τὸ Ἄργος·
ἐκεῖ τοῦ Κράτους αἱ ἐπαρχίαι, ἐλεύθεραι πάντῃ καὶ ἀνεπη-
ρέαστοι εἰς τὰς ἐκλογὰς των ἀρνημέναι, ἤρχισαν νὰ πέμπωσι
τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς θελήσεώς των ἀντιπροσώπους·
ὀλίγοι, πολλὰ ὀλίγοι μόνον δὲν τοὺς ἐπεμψαν, καὶ ἀκόμη
ὀλιγώτεροι κατὰ τῶν προσταλέντων διεμαρτυρήθησαν, ὅχι
βέβαια τὴν ἐκυτῶν θέλησιν ἐκφράζουσαι, ὅσον τῶν ἰσχυνόντων
ἀρχηγῶν των τὴν ἑτεροπροσύνῃν κατ' ἀνάγκην ἀκολουθοῦται.

Ὁ Ἑλληνικὸς νόμος νόμιμον θεωρεῖ τῆς Συνελεύσεως τὴν
συγκρότησιν, ἅμα συνέλθωσι τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ
τῶν Πληρεξουσίων, ὅπῃτις ὁμοῦ βικίως δὲν ἀποκλεισθῇ τὸ
ἐπίλοιπον μέρος ἀπὸ ταύτης· ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα ἄρα τῶν
ἐλευθέρως ἐκλεγθέντων καὶ ἀνεμποδίστως συνελθόντων Πλη-
ρεξουσίων συμπληρωθέντα δὲν ἐδύναντο παρὰ νὰ καταστή-
σῃσι νομιμωτάτην τὴν συγκρότησιν τῆς παρούσης Ἐθνοσυν-
ελεύσεως.

Ἡ πρώτη ἐν Ἄργει προκαταρκτικὴ συνεδρίασις, κατὰ τὴν
11 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου γενομένη, ἐκανόνισε τὰ περὶ
ἐξετάσεως τῶν πληρεξουσικῶν ἐγγράφων, καὶ διώρισε τὴν
ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν· μῆνας ἑκτοτε παρήλθεν ὀλόκληρος χω-
ρὶς νὰ γενῇ ἄλλη συνεδρίασις. Ταχύτερον ἀναμφιβόλως εἰμ-
πύρει τῶν πληρεξουσικῶν ἐγγράφων ἡ ἐξέτασις νὰ ἀπο-
περατωθῇ, ἀλλ' οἱ σκευωροῦντες ἑκτοτε κατὰ τῆς Συνελεύσεως,
δυσκοίλως ἐπὶ δυσκολίῳν διεγείροντες ἐπαράτειναν ὅσον ἐδύ-
ναντο τὴν ἐναρξίν της.

Ὅχι μικρὰν ἀνάβολὴν ἔφερε καὶ ἡ περὶ τύπου τῆς Συν-
ελεύσεως συζήτησις· ἐσυμψένησαν τελοσπάντων οἱ Πληρε-
ξούσιοι νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς Ναύπλιον, τίπον παρέχοντα
εἰς ἅπαντας ἀνεξαρτέτως τὰ πιστὰ χάριν ἐπιτυχίας τοῦ σκο-
ποῦ τῆς ἐνώσεως, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκινούντο. Ὡς Ἑλληνικῶν
δὲ λαῶν ἀντιπρόσωποι, δὲν ἀμφίβαλλον ὅτι ἐδύναντο νὰ συγ-
κροτήσωσι τὰς συνεδριάσεις των καὶ εἰς Ναύπλιον, πόλιν
Ἑλληνικὴν· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐπιτήμως εἰδοποιηθέντες
ὅτι τοὺς ἦτο τοῦτο ἀπηγορευμένον ἐκ μέρους τῶν Κ. Ἀντι-
πρέσβων διὰ τὴν παρουσίαν συμμαχικῶν στρατευμάτων
(ὡς νὰ μὴν εἶχον ταῦτα τῶν Ἑλλήνων τὴν προστατεύειν
σκοπὸν, καὶ ὡς νὰ μὴν εἶχε καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρ-
νησις τὴν ἔδραν της εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ ἐν τῷ μεσῷ
τῶν ἰδίων), πρὸς ἀπαργὴν πάσης ἐνδεχομένης δυσαρεσκείας
ἀπεφάσισαν τόπον τῆς Συνελεύσεως τὴν Πρόνοιαν, προάγειον
πέντε μόλις λεπτὰ ἀπέχον τῆς πόλεως Ναυπλίου.

Εἰς Πρόνοιαν λοιπὸν κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου ἤρχισαν αἱ
τακτικαὶ συνεδριάσεις· τέσσαρα πέμπτα τῶν Πληρεξουσίων
ἦσαν ἤδη παρίντα. Εἰς τὴν αὐτὴν τῆς πρὸς τὸ Πανελλή-
νιον προκηρύξεως ἀνεφάνη εὐθὺς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιμόνου

κοινησάντων, ὀλίγων μελῶν, καὶ τούτων εἰς τῶν ὑπουργη-
ματικῶν τὴν κλάσιν ἀνηκόντων, τοῦ νὰ διευθύνωσι τὰς ἐρ-
γασίας τῆς Συνελεύσεως, ἢ μᾶλλον τὰ φρονήματα τῶν Πλη-
ρουσίων.

Τῆς προκηρύξεως τὸ σχέδιον, ὅσῳ σπουδαῖον καὶ περιλη-
πτικόν, διότι προεχάραττε τὰς οὐσιωδεστέρας τῆς Συνελεύσεως
πράξεις, τῶσῳ πολὺ πλοκὸν καὶ ἀκατάληπτον, εἰς τὸ μέσον
τῆς Συνελεύσεως παρουσιασθέν, δὲν εἰμπόρει, καὶ ὡς ἐκ τῆς
συνείδησός του, καὶ ὡς ἐκ τῆς συστηματικῆς ἐπιμονῆς καὶ ἀπαι-
τητικῆς τοῦ νὰ ἐπικυρωθῇ ἀποπολογητὸν καὶ ἐν βραχεῖ
ἀποτήματι χρόνου, νὰ μὴν δώσῃ ἀφορμὴν εὐλόγου ὑπονοίας
κατὰ τῶν αὐτουργῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴν φέρῃ ἀνωμαλίας
ἐν πρώτῃς ἀφετηρίαις εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς
Συνελεύσεως.

Λί διαδεχθεῖσαι τὴν προκήρυξιν προοιμιακαὶ πράξεις τῶν
Πληρεξουσίων, ἀληθῶς τῆς καρδίας των ἐκφράσεις, καὶ τῆς
εὐσυνειδησίας των ἀγναὶ μαρτυρίαι, ἐδήλωσαν τρανιότατα
τὸ ὅποιον τοὺς ἐνεψύχωνε πνεῦμα τῆς μετριότητος καὶ τῆς
ἐπιεικειᾶς των. Τοιαῦται εἶναι μάλιστα ἡ κήρυξις τῆς ἐντε-
λοῦς λήθης τῶν παρελθόντων, καὶ τὰ ὅποια εἰς ταύτην συμ-
περιέλαβον μέτρα, ἱκανὰ νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶν ἵχνος δυσаре-
σκείας, καὶ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν σκοπὸν τῆς εἰρηνοποι-
ήσεως, ἐὰν οἱ διωρισμένοι νὰ τὰ ἐνεργήσωσιν ἤθελον τῷ ὄντι
νὰ φανῶσι πιστοὶ καὶ ἀκριβεῖς τῶν χρεῶν των ἐκπληρωταί.
Συκοφάνται ἄρα τῆς Συνελεύσεως πρέπει νὰ λογισθῶσιν οἱ
εἰπόντες, ὅτι αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ τρόπου
τῆς κοινῆς εἰρηνοποιήσεως. Τί ἄλλο χάριν ταύτης νὰ πράξῃ
ἐδύνατο παρ' ὅ,τι ἐπράχεν; Εἰς σῶμα, ὠρισμένον ὅλως ὀϊόλου
νὰ σκέπτεται μόνον καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐν γένει, ἢ οὐ ποτὲ
συγχωρημένον νὰ καταβῇ καὶ εἰς τὸ στάδιον ἐργῶν ἰδίων τῆς
νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, παραμελοῦν τὰ νομοθετικά του;
δὲν ἠθελεν εἰσθαι τοῦτο προφανὲς τῶν χρεῶν του παρεκ-
τροπῇ; καὶ μολοντοῦτο, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶσαν πρόφασιν
ὑπονοίας ἀπὸ τοὺς ὑπεναντίους του, συγκατένευσε νὰ παρα-
χωρήσῃ ἐκ τοῦ μέσου του καὶ μέλη ἐννέα διὰ νὰ συμπράξουν
μετὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν προκείμενον σκοπόν. Ἀλλ'
ἐρωτῶμεν τί κατάρθισεν ἑκτοτε ἡ Κυβέρνησις; Ἄν αὕτη καὶ
οἱ Ὑπουργοὶ τῆς ἡγάπων εὐλικρινῶς τὴν εἰρηνοποίησιν, με-
τούς λόγους δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχωσι συμφώνους καὶ τὰς πρά-
ξεις των; Τὸ περὶ λήθης ψήφισμα ἐχρεώσθουν προπάντων νὰ
τὸ κοινοποιήσουν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ ἔαρόν του ἡ ψήφι-
σματος, καὶ ἐξεναντίας φυλάττουσιν, ὡς ἐμπληροφρηθῆμεν,
ἕως τῆς ὥρας τὰ ἀντίτυπα του σφραγισμένα εἰς τὰ ἀρχεῖά των.

Ἐδειξαν οἱ Πληρεξούσιοι τὴν ἄδολον θελήσιν των εἰς τὸ
νὰ ἐπαναγάγουν ἐσωτερικῶς τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἡσυχίαν,
ἂν καὶ δὲν εὗρον καὶ τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν διεκ-
τιδαστὴν τῆς θελήσεώς των πρόθυμον· ἐδειξαν δὲ ὅχι ὀλι-
γώτερον καὶ ἐξωτερικῶς διὰ τῶν πρώτων πράξεών των πό-
σον ἐκτιμῶσι τὰς ὑψηλὰς καὶ σωτηρίους ἀποφάσεις τῆς τρι-
πλῆς Συμμαχίας, ἀποφάσεις ἀνταποκρινομένας μετὰ τὰς προ-
καίρου ἐκφρασεῖσας εὐχὰς τοῦ ὀπίου πιστῶς ἀντιπροσω-
πεύουσιν ἔθνος· ὅθεν ἔσπευσαν νὰ ἐπικυρώσωσι τὴν ἐκλογὴν
τοῦ Βασιλέως ὉΘΙΝΟΥ, καὶ νὰ προσκαλέσωσι τὴν Α. Μ. διὰ
νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰς τὸ νέον κράτος ἐλευσίν του· συγχρόνως
δὲ δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας ἐξέφρασαν δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστο-
λῶν καὶ τὴν πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην
των, καθὼς καὶ τὰς πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, σεβα-
στὸν πατέρα τοῦ Ἀνακτοῦς τῆς Ἑλλάδος, ἐγκαρδίους εὐχαρι-
στίας των διὰ προλαβούσας εὐεργεσίας κτλ. κτλ. Τὸ περίερ-
γον δὲ εἶναι ὅτι τῶν ἐγγράφων τούτων, τῶν ὁποίων τὴν ἀπο-
στολὴν ἐπεφορτίσθη ἡ Κυβέρνησις, ἀγνοεῖται ἀκόμη ἡ τύχη.

Εἰς τὰ πρῶτα τῶν σκέψεων τῆς Συνελεύσεως ἀντικείμε-
να ἀνῆκεν ἀναμφιβόλως καὶ τὸ περὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως
τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἐλευσεως τῆς νέας Ἀρχῆς, ἀντικεί-
μενον τῶσῳ ἀναγκαιότερον, ὅσῳ ἡ καθυστάσις αὐτῶν πραγ-
μάτων τάξις δὲν ἐδίδοι τὴν παραμικρὰν ἐγγύησιν τῆς παύ-
σεως τῶν ὑπαρχουσῶν διαφωνιῶν, τοῦναντίον μάλιστα
περιεῖχεν ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὑποθαλπόντα καὶ διαιωνίζον-
τα τὴν ἀταξίαν, τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰ σκληρὰ πάθη.

Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς Γερουσίας καταλληλότερον ἐστοχά-
σθησαν νὰ ἀρχίσουν τὴν διόρθωσιν τῆς παρούσης Κυβερνή-
σεως οἱ Πληρεξούσιοι. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, κατὰ τὸ Β' ψή-
φισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως, συμπληρωματικὸν τῆς
ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1828 πράξεως τοῦ Βουλευτικῆς σώμα-
τος, ἐννοεῖτο ὡς κατηρηγμένον δικαιοματικῶς τὴν ἰδίαν
καθ' ἣν ἡ Συνέλευσις συνεκροτάθη στιγμὴν· ἔπρεπε ὅμως
καὶ πραγματικῶς νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτον, ἀφοῦ μόνον τοῦ
δὲν ἔσπευσεν ὅ,τι ἐχρεώσθαι νὰ ὁμολογήσῃ, τὴν ὅλως διλ-
περιττὴν ὑπαρξίν, τὴν μηδενικότητά του ἔμπροσθεν τῆς
κυριάρχου Συνελεύσεως. Σιμὰ δὲ τῆς παύσεως εἶχε θέσει
ἱκανὰ καὶ ἀποχρῶντα ἐπιχειρήματα ἡ Συνέλευσις νὰ προσε-
πιφέρῃ καὶ τὴν πολιτικὴν κατάγνωσιν αὐτοῦ τοῦ Συμβου-
λίου διὰ τὰς πολλὰς του φρικτὰς παρανομίας καὶ ἀντενερ-
γείας· εὐχαριστήθη ὅμως νὰ σιωπήσῃ περὶ τούτων, ἐκπλη-
ροῦσα πιστῶς τοῦ προεκδοθέντος περὶ λήθης τῶν παρελθόν-
των ψηφίσματος τὴν ἐννοιαν καὶ τὸ γράμμα.

Ἰερὰ, συμφέροντα, καὶ μετὰ τὴν στάθμην τῆς δικαιοσύνης
ζυγισμένα ἦσαν ὅσα μέχρι τοῦδε ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις·
καὶ συνόδου ἐθνικῆς αἱ ἀποφάσεις δὲν εἰμπόρουν παρὰ νὰ
εἶναι δικαιοματικά· μὲν ὡς πρὸς αὐτὴν, ὑποχρεωτικά· δὲ
εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους.

Παρὰ πᾶσαν ὅμως προσδοκίαν καὶ μετὰ κοινὴν ἐκπληξιν
ἀπῆντησαν ταῦτα ἐναντιότητα σιμὰ εἰς τοὺς Κυρίους Ἀντι-
πρέσβεις.

Εἰς μίαν κοινοποίησιν των πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματέα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 29 Ἰουλίου,
μετοχτευθεῖσαν παρὰ τοῦ ἰδίου Γραμματέως πρὸς τὴν
Συνέλευσιν, ἀφοῦ προηγουμένως κατέκρινον τὴν παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως γενομένην συγκάλεισιν τῆς ἀπὸ τὸν νόμον αὐ-
τὸν προορισθείσης, καὶ ἀπὸ τὴν κοινὴν φωνὴν ῥητῶς ἀπαιτη-
θείσης Συνελεύσεως· ἀφοῦ προεχάραξαν ὅρια εἰς τὴν ἐλευθέ-
ραν θελήσιν τῶν ναμίμων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, κατήν-
τησαν τέλος πάντων νὰ ἐκφωνήσωσιν ὅτι ἡ Συνέλευσις ἤρπα-
σε τὴν συντακτικὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους.

Παράδοξον πρᾶγμα! οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις, μάρτυρες
ἄλλοτε αὐτόπαι τῶν ἐν Ἀργεὶ φρικτῶν τολμημάτων καὶ
τῆς ἐγκληματικῆς διαγωγῆς ἐνὸς σφετεριστοῦ τῆς ὑπερτά-
της Ἀρχῆς, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου
πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον τοὺς
διέταττε ῥητῶς νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀπὸ νόμιμον Συνέ-
λευσιν καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους κατεστημένη Κυβέρ-
νησιν, τοιαῦτα, λέγομεν, διδόμενα καὶ τοιαύτας ὁδηγίας
ἔχοντες ἐθεώρησαν μολοντοῦτο ὡς νομίμους· τὰς εἰς ὅλους
τοὺς νομίμους τύπους ἀντιφαινούσας πράξεις τῆς λεγομένης
ἐκείνης Ἐ Συνελεύσεως, καὶ τὸν ὑποβληματὴν γόνον τῆς
ἰδίας, ὡς ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους γνήσιον ἀναγνώρισαν, καὶ τὸν
ἀναγνώρισαν καθ' ὅν χρόνον μέχρι καὶ τὸν ἑαυτοῦ Κράτους
ἦτον ἤδη ἐπαναστατημένον κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅν χρόνον ὅλον σχε-
δὸν τὸ ἔθνος εἶχε στημένα τὰ τόξα τῆς ἀρχῆς του κατὰ τῆς ἀν-
ταρχειᾶς. Τώρα δὲ, ὅτε τα πάντα ἔπρεπε νὰ τοὺς πείσωσι περὶ
τῆς νομιμότητος τῆς παρούσης Συνελεύσεως, καὶ περὶ τοῦ κα-

ἐπίσης νομίμων πράξεων αὐτῆς, ὅχι μόνον δεικνύονται διὰ τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἐκτελέσεων, ἀλλὰ καὶ ἐπιφέρουν τὴν μελαινὰν τὴν ἰσχυρίαν κατ' αὐτῶν.

Προσφορὸν δὲ ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι δίδουν καταστατικὴν δύναμιν εἰς ἓν σῶμα, τὸ ὅποιον δὲν εἶχεν, ὅταν ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν νόμων, εἰμὴ δύναμιν συμβουλευτικὴν, καὶ τὸ ὅποιον δὲν παρρησιάζει ποσῶς οὔτε τὰ φῶτα τῆς Ἑλλάδος, οὔτε τοὺς ἐπιστάτους κτηματίας, οὔτε τοὺς θυσιασθέντας, ἢ διαπρέφονται εἰς τὸν ἀγῶνα ὅθεν ἐκθέτουν εἰς τὴν πλέον ἀμφίβολον θέσιν τὴν τύχην ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐπιψηφίζοντες οὕτω πως εἰς τὸν ἀνίκανον καὶ πεπαυμένον τοῦτο σῶμα τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τὴν τροποποιῇ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς αἰετὶς, ὅταν, καὶ ὅπως ἤθελε θελήσῃ.

Ἐπὶ τὴν προμνημονευθεῖσαν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων κοινοποιήσιν ἐμπεριείχοντο καὶ τρία ἄρθρα, ὡς ἀποφάσεις τελευταίας τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου, ἤτοι τὸ ἀμετάβλητον τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τῆς Ἀντιβασιλείας, ἢ ἀπαγόρευσις τῆς συντάξεως ὀριστικῶν θεμελιωδῶν νόμων ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, καὶ ἡ μὴ ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν γαιῶν. Δὲν ἐδίστασεν ἡ Συνέλευσις νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ταῦτα, μὲ ὅλον τὸ χρεωστούμενον σέβας εἰς τοὺς αὐτουργοὺς τῆς κοινοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον μὲν, τὴν ἀθλιότητα τῶν καθεστώτων εἰς μαρτυρίαν καὶ ὑποστήριξιν τῆς καλοῦσα, δὲν εἰμώρει παρὰ νὰ ἐκφρασθῇ σαφῶς ὅτι καὶ δίκαιον καὶ χρέος τῆς ἥτο νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς προσωρινῆς βελτιώσεως τῆς διοικήσεως ἕως τῆς ἐλεύσεως τῆς νέας σταθερᾶς Ἀρχῆς.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν θεμελιωδῶν νόμων, προλαμβάνουσα ὁμολόγησεν ὅτι ποτὲ δὲν ἐνόησε νὰ ἀποποιηθῇ, τούτεστι τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας παρούσης, ἐπρόσθεσεν ὁμῶς ὅτι ἐνόμισε χρέος τῆς νὰ προετοιμάσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, ἀναγκαῖον ἐπίσης διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν ἀρχομένων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησην τέλος πάντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἔκαμε τὴν οὐσιώδη παρατήρησιν τῆς ἀναρμόστου συγχύσεως τοῦ ὅρου τούτου, μὲ τὸν ὅποιον μετεχειρίσθη εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς ἡ Συνέλευσις, δηλαδὴ μὲ τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, μέτρον προφητισμένον ἤδη καὶ καθιερωμένον εἰς τὰς προλαβούσας ἐθνικὰς Συνελεύσεις, εἰς τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸς ὁ Κυβερνήτης κατεγίνετο σπουδαίως, ἱκανὸν δὲ μόνον νὰ δώσῃ ἀληθῆ πολιτικὴν ὑπαρξιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ νὰ συντελέσῃ ἐνταυτῷ εἰς τὴν ταχύτεραν ἀπόσβεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν σύστασιν ἐν γένει τῆς δημοσίου πίστεως. Ἡ Συνέλευσις περιπλέον ἔκαμε καὶ τὴν ἀναγκαίαν διαστολὴν μεταξὺ τοῦ τρόπου, ἤτοι τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκτελέσεως τῆς διανομῆς τῆς γῆς, καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς· καὶ ἐν ᾧ τὸ δεύτερον ἐκ τῶν δύο τούτων μερῶν παρέρχεται, ὡς εἶκος, εἰς τὴν σύμπραξιν τῆς μελλούσης σταθερᾶς ἐξουσίας, εὐλόγως πάντῃ καὶ μὲ πλήρες δίκαιον ἀνέλαβε καὶ διεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ πρῶτον. Ἐπειδὴ ἀπαλλοτρίωσα ἀπ' αὐτῆς ἡ ἐθνικὴ γῆ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν αὐτῆς, δὲν εἰμώρει παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ δικαιοματικῶς εἰς τοὺς πρώτους κυρίους τῆς. Ἐν κοινῇ κτῆμα, μία κοινὴ κληρονομία κεῖται ἤδη ἐμπροσθεν τῶν Ἑλλήνων, καὶ πρὸς ταύτην, ὅλοι οἱ συνδραμόντες εἰς τὸν ἀγῶνα, θεωροῦνται ὡς ὅσοι συγκύριοι ἢ συγκληρονόμοι. Εἶναι ἄρα ἄλλο τι νομιμώτερον καὶ φυσικώτερον παρὰ τὸ νὰ ἀποταρπείν εἰς τὴν παριστάμεν ὅλον τὸ ἔθνος ὑπερτάτην Ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταβάλλῃ

τὰς ἀρχὰς, καθ' ἃς πρέπει νὰ γενῇ τοῦ λοιποῦ ἡ διανομὴ τῆς κοινῆς κτήσεως;

Εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς συνέτρεξαν βέβαια οὐσιωδῶς, κατὰ τὸ ἑβδομῶνος τῆς ἐθνικῆς πάλης, καὶ αἱ ἑκτοτε κηρυχθεῖσαι προστάτριαι τῆς Ἑλλάδος Συμμαχικαὶ Δυνάμεις, ἀλλὰ δὲν τελεμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν, καὶ πταίόμεν ἀσυγχώρητα, ἐὰν φαντασθῶμεν, ὅτι αὐταὶ διὰ τῆς φιλανθρωπίας καὶ γενναίας συνδρομῆς τῶν συνέλαβον τὴν ιδέαν ἄλλης τινὸς δικαιοματικῆς ιδιοποιήσεως, πλὴν τοῦ ὁποίου τὸ ἴδιον ἔθνος παρεχώρησεν εἰς αὐτὰς δικαίωματος, τούτεστι τῆς ἐκλογῆς τοῦ μελλοντος νὰ ἡγεμονεύσῃ διαδοχικῶς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες ἄρα, μόνον καὶ ἀδιαφιλονεικῆτοι κύριοι τῶν καρπῶν τῆς νίκης των, δὲν ἀντιποιοῦνται κανέν ἀλλόκοτον καὶ ἄτοπον δικαίωμα, ὅταν ἀπονέμωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν δύναμιν τῆς διαθέσεως τούτων.

Μὲ τοιοῦτον πνεῦμα καὶ ἐπὶ τοιούτων ἰσχυρῶν βάσεων ἔγεινεν ἡ εἰς τὴν σπουδαίαν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων κοινοποίησιν ἐπίσης σπουδαία καὶ πολλοῦ λόγου ἀξία ἀπάντησις τῆς Συνελεύσεως. Ἡ Κυβέρνησις δὲ, πρὸς τὴν ὁποίαν αὕτη ἀπετείνετο, ἐχρεώσθη νὰ τὴν κατευθύνῃ, ἀνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς, ὅπου ἔπρεπε, σεβαζομένη τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκπορεύετο· ἀλλὰ μὲ λύπην καὶ ἀγανάκτησιν τῆς ψυχῆς μας μεγάλῃ ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνήργησε τὴν ἀποστολὴν ταύτην, ἀλλ' ἐτόλμησεν, ὡς ἐκ τούτου φαίνεται, καὶ νὰ παρουσιασθῇ ὡς ὑπερτάτος κριτῆς τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων μιᾶς ὁλοκληροῦ Συνελεύσεως. Καὶ αἱ κατὰ τῆς ῥηθείσης ἀπαντήσεως ὁποιαδήποτε παρατηρήσεις τινῶν Ἱπουργῶν Πληρεξουσίων ἔπρεπε νὰ γενῶσι παρρησίᾳ εἰς τὸ συνέδριον ἐν ᾧ διήρκει ἡ συζητήσις τῆς μετέπειτα δὲ καὶ ἐκτὸς τοῦ συνεδρίου γενομένην σημαίνουσαν ἀποκοτίαν ἀλλόκοτον κατὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς Συνελεύσεως· ὡς δὲ Γραμματεῶν τῆς Κυβερνήσεως θεωρουμένων τῶν αὐτῶν, μαρτυροῦν καὶ μεγίστην ἀγνοίαν ἢ παραγνώρισιν τῶν χρεῶν των, ἐπεὶ οἱ Γραμματεῖς, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχουσιν εὐθύνην, μόνον τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ κρίνουν, ὅχι ὅμως καὶ μιᾶς ὑπερτάτης ἀρχῆς, εἰς τὸ ἔθνος αὐτὸ καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον χρεωστούσης νὰ δώσῃ λόγον.

Εἰς τοιαύτην ἦσαν τὰ πράγματα κατάστασιν, ὅπότεν κατὰ τὴν 10 τοῦ τρέχοντος, εἰς τὴν 14 τῶν συνεδριάσεων τῆς προχωρήσασα ἡ Συνέλευσις, προέθετο ἐν ταύτῃ νὰ κάμῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ προσωρινοῦ κυβερνητικοῦ σπστήματος ἀναλόγως μὲ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις, καὶ συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους. Συζητήσεις πολλαὶ ἐγένοντο καὶ περὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ· αἱ γνώμαι τῶν πλειοτέρων διὰ τῆς εἰς τὸν κανονισμὸν παραδεχθείσης ψηφοφορίας γνωρισθεῖσαι ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν μιᾶς ἐπταμελοῦς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν αὐτῆς μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς ἀντιβασιλείας, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Γερουσίας διὰ τινος βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ σώματος τῶν Πληρεξουσίων, διωρισμένης νὰ διαρκέσῃ ἕως ὅτου αἱ ἐπαρχίαι ἀποστείλωσι τοὺς κατὰ τὴν 17 περὶ ἐκλογῆς νόμον ἐκλεχθησομένους ἀντιπροσώπους. Τὸ δὲ τῆς Τροικίνης Σύνταγμα τροπολογούμενον καταλήλως ἐνεκρίθη νὰ ἔχῃ κύρος ἄχρι ὅτου φθάσῃ εὐτυχῶς εἰς Ἑλλάδα ἡ περιμενομένη νέα Ἀρχή, ὅτε ἀναγκάως θέλει πραγματοποιηθῇ τὸ σταθερὸν μοναρχικὸν σύνταγμα. Αἱ τελευταῖαι συζητήσεις τῆς αὐτῆς συνεδριάσεως, παρατηρήσεις ὑπὲρ ἐπιτηδες σχεδιασμένων ἀντιλαγῶν καὶ ἐνστάσεων ἀπὸ τῆς 9 ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 5 μετὰ τὴν μεσημέριαν, ἀφιερῶθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς καὶ ἀλλοτε γενομένης